

чиновникъ, търговецъ, докторъ, адвокатъ. Търсятъ по-доходна служба, по-доходен занаятъ. За девойките търсятъ кандидатъ съ по-добри доходи.

— Доходи, доходи и доходи! Стараятъ се все по-добре да настанятъ децата си. Да имъ приготвятъ меко и топло мѣсто. И въ това виждатъ любовта и своите задължения къмъ децата.

По тоя поводъ Л. Толстой много хубаво е казалъ:

— Една отъ главните причини за тежките „неуредби“ се крие тамъ, че всички се стараятъ да се наредятъ въ живота и никой не иска да строи и нарежда живота.

Всички искатъ да взематъ само отъ живота, а не мислятъ да му дадатъ нѣщо. Влизатъ въ живота като себелюбци, грабители, експлоататори, паразити. Въ туй паразитство търсятъ мъдростта на живота.

И тая мъдростъ всаждатъ у децата въ продължение на дълги години въ семейството. Кой я всажда? — Родителитѣ!

Децата и младежта растатъ себелюбци, хора съ дребнави и нищожни души. Лениви. Алчни. Разпуснати.

Въ края на краищата у тѣхъ нѣма нито любовъ, нито уважение къмъ никого и къмъ нищо: нито къмъ отечество, нито къмъ хората, нито къмъ работа, нито къмъ велики идеи, нито къмъ родители, нито даже къмъ себе си.

— Каквото сѣте, това и жънете!

— Каквото готвите, това и яжте!

Оставяте детския умъ и душата на младежта като необработена нива. И на тѣхъ растатъ коприва, бодилъ и други бурени.

Доброто възпитание е важно не само за семейството. То важи и за обществото. То е въпросъ общественъ и държавенъ.

— Давайце, каквото щѣте конституции и избирателни права, правете, колкото щѣте либерални закони, ноа ко вашитѣ деца влизатъ въ живота все дребнави, нищожни хорица, то и при парламентъ и при всички видове права и свободи вие ще имате дребнавъ, рѣждивъ, отвратително обезобразенъ животъ. Чиновницитѣ ще бждатъ немарливи. Министритѣ ще бждатъ политически фокусии. Народнитѣ представители ще бждатъ спекуланти на народенъ грѣбъ. Училищата ще бждатъ сушилници на ума и сърдцето на новитѣ поколения. Печатътъ ще прилича на улична красавица, която живѣе съ продажба на своитѣ милувки. А народнитѣ маси ще бждатъ нехранено или гладно стадо, въ което ще расте злобата и ненавистта къмъ погорнитѣ класи, жаждата за мѣстъ и разрушение на всичко, което е надъ тѣхъ, но което имъ е чуждо.

— Не туй чака отъ васъ новата, младата наша родина. Тя трѣбва да бжде онзи новъ евангелски мѣхъ, въ който вие сте длъжни да влѣте ново вино. Виното на чистото и мъдрото държавничество. Виното на кипящата деятельность на ума, съвестта и волята на народнитѣ маси. Виното на благоустройството, на общата ситостъ, общото доволство, на разуменъ, личенъ и народенъ животъ.